

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев-уз 3/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији су пуномоћници Марко Крстић и Милош Ђорђевић, адвокати из ..., против противника предлагача Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције Београд и Република Србија, Жалбена комисија Владе Републике Србије, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради одлучивања о предлогу за укидање привремене мере, одлучујући о ревизијама предлагача изјављеним против решења Апелационог суда у Нишу Гж-уз 8/20 од 17.12.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије предлагача изјављене против решења Апелационог суда у Нишу Гж-уз 8/20 од 17.12.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Ппр-уз 1/2019 од 28.09.2020. године, ставом првим изреке усвојен је предлог противника предлагача, па је укинута привремена мера одређена решењем Вишег суда у Нишу Ппр-уз 1/2019 од 04.06.2019. године, које решење је допуњено и исправљено решењем истог суда од 19.06.2019. године. Ставом другим изреке обавезан је предлагач да противницима предлагача накнади трошкове поступка у износу од 64.500,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж-уз 8/20 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено је првостепено решење. Ставом другим изреке одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавио ревизије због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Противници предлагача поднели су одговор на ревизију предлагача.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизије нису дозвољене, јер су изјављене против решења против ког се по закону не може поднети.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. исте одредбе, да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставом 6. исте одредбе, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

У конкретном случају, ревизије изјављене против решења Апелационог суда у Нишу Гж-уз 8/20 од 17.12.2020. године, којим је одбијена као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење (којим је укинута привремена мера одређена решењем Вишег суда у Нишу Ппр-уз 1/2019 од 04.06.2019. године), нису дозвољене, јер се тим решењем поступак правноснажно не окончава у смислу члана 420. став 1. ЗПП.

Поред наведеног, против побијаног решења није дозвољена ревизија у смислу члана 403. у вези са чланом 420. ЗПП, јер је искључена Законом о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15, 54/19), који, као посебан закон, регулише одређивање привремене мере у конкретном случају. Наиме, решење којим се одређује привремена мера има правно дејство правноснажног решења о извршењу, а против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка, како је прописано чланом 27. став 3. истог закона.

Будући да је у овој правној ствари решењем Апелационог суда у Нишу Гж-уз 8/20 од 17.12.2020. године одбијена као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење (којим је укинута привремена мера), а која привремена мера је одређена применом одредби Закона о извршењу и обезбеђењу, којим је (као посебним законом) искључено право на изјављивање ревизије, то изјављене ревизије против побијаног решења у овој правној ствари нису дозвољене применом члана 403. ЗПП, јер су изјављене против одлуке против које се по закону не може поднети.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић